

רעפ 39199-10-24 - ברק חביב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 39199-10-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: ברק חביב
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט מ'
כדורי) בעפ"ת 51874-07-24 מיום
19.09.2024

בשם המבקש:

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט מ' כדורי) בעפ"ת 51874-07-24 מיום 19.09.2024. בגדרו, נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כבוד השופט נ' נחשון) בתת"ע 11553-01-24 מיום 21.02.2024.

הרקע לבקשה והבקשה

1. כפי שתואר בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, המבקש הורשע, על-יסוד הודאתו ובהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, בביצוע עבירה של נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע לתקופה העולה על שנתיים, בהתאם לסעיפים 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. כעולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, המשיב נתפס פעמיים, בהפרש של כשבועיים זה מזה, כאשר הוא נוהג ברכב, למרות שרישיונו אינו בתוקף מזה למעלה מארבע שנים. בשל כך, הוגשו נגד המבקש שני כתבי אישום ובמסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים אוחדו השניים לכדי הליך אחד לפני בית משפט השלום. בהתאם להסכמת הצדדים לעניין העונש, בית משפט השלום השית על המבקש מאסר על תנאי למשך 3

חודשים; פסילה מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים; וכן ענישה נלווית.

2. על-אף שהמבקש הורשע ונגזר דינו על-יסוד הודאתו ובהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, בחלוף כשלושה חודשים ממועד מתן פסק הדין שניתן על-ידי בית משפט השלום, הגיש המבקש בקשה לביטולו. בבקשתו נטען כי בפסק הדין "נגרם עיוות דין לא פשוט לנאשם ולכן כדי למנוע אי צדק מתבקש בית המשפט לבטל את פסק הדין למרות שניתן בנוכחות הצדדים". בהחלטתו מיום 05.07.2024 דחה בית משפט השלום את הבקשה, תוך שהוטעם כי "לא שוכנעתי כי לערכאה זו קיימת סמכות לשוב ולהתערב בפסק דין שניתן בהסכמה שלא בהסכמת הצדדים. שנית, לא מצאתי כי עסקינן בפסק דין כה חריג וקיצוני ונראה כי הוא מצוי במתחם הענישה".

3. המבקש לא השלים עם החלטת בית משפט השלום, וערער לבית המשפט המחוזי. במסגרת ערעור לפני בית המשפט המחוזי, שב וטען המבקש כי פסק הדין של בית משפט השלום גרם לו עיוות דין, בין היתר משום ש"לא הסבירו לבית המשפט מדוע היה צורך לבקש עונש כה חמור בעניינו של המערער ובכך בית המשפט שגה עת קיבל את הסדר הטיעון מבלי לבדוק כיצד הצדדים הגיעו להסדר הטיעון שאינו בפרופורציה לעבירות". בית משפט קמא דחה את טענותיו של המבקש, בקבעו כי:

"כיוון שפסק דין זה [פסק דינו של בית משפט השלום - ח' כ'] ניתן כדין, בהתאם לבקשת הצדדים, די בכך כדי לדחות את הערעור ואין צורך להוסיף ולעמוד על פרק הזמן שחלף מאז ניתן פסק הדין. ככל שהערעור מופנה נגד החלטת בית משפט קמא מיום 5.7.2024, הרי שלא נפלה בה טעות. בית משפט אינו מוסמך לבטל פסק דין שניתן על ידו במעמד הצדדים, ולא לשנות ממנו. אוסיף ואציין כי לא מצאתי לקבל את טענת המערער לפיה נגרם לו עיוות דין. כאמור, המערער נהג ברכב, פעמיים, למעלה מארבע שנים לאחר שרישיון הנהיגה שלו פקע. לא הוצגו לבית משפט קמא המגבלות שהביאו לכך שהוא לא חידש את רישיון הנהיגה שלו. נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, בוודאי מספר שנים לאחר פקיעת הרישיון, אינה עבירה טכנית. ההיפך הוא הנכון. ככל שמשך הזמן החולף מאז פקיעת הרישיון ועד מועד הנהיגה ארוך יותר, כך הולך מעשה העבירה ודומה לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (לא מורשה), שכן הנהג נדרש לאמצעי תיקון לשם חידוש רישיונו".

4. בבקשה שלפני טען המבקש, כי "קיימת מחלוקת פוסקים ידועה בעניין אי חידוש רישיון נהיגה כאשר שופטים מחוזיים בתל-אביב ובמרכז קובעים חד משמעית כי אין מדובר בעבירה בטיחותית כלל ועיקר". בהתאם, נטען כי על בית משפט זה לקבוע שעבירה שעניינה אי-חידוש רישיון נהיגה, אינה מחייבת, ככלל, את פסילת הרישיון. כמו כן, נטען כי בעניינו של המבקש "לא ברור כיצד הגיעו הצדדים להסדר טיעון בתיק זה שכולל 9 חודשי פסילה בגין אי חידוש רישיון נהיגה וכן מאסר על תנאי שעלול להיות מופעל בתיק אחר שתלוי ועומד נגד הנאשם".

דין והכרעה

5. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה

משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (ראו, מיני רבים: רע"פ 5011/24 בן יהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.07.2024)).

6. על-אף שהמבקש ניסה לשוות לבקשתו נופך עקרוני, למעשה בקשתו נטועה בדלת אמות עניינו הפרטני. לטענות אלה ניתנו תשובות מפורטות על-ידי בית המשפט המחוזי. ברי, כי טענותיו אינן עומדות באמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה, וכי לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור - די בכך כדי להורות על דחיית הבקשה. גם לגופם של דברים, לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש. הלכה למעשה, בקשתו של המבקש נסובה על חומרת העונש שהושת עליו, אותו עונש שהמבקש נתן את הסכמתו בנוגע אליו, בהיותו מיוצג, במסגרת הסדר טיעון ואיחוד תיקים. במצב דברים זה, הבקשה שלפניי מהווה ניסיון פסול לבצע 'מקצה שיפורים'. זאת אין להותיר.

7. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ה (07 נובמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט